

Arrest

nr. 115 756 van 16 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 januari 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

(Gezien het arrest tot schorsing nr. ... van ...)

Gezien het arrest met nr. 81 985 van 30 mei 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het vernietigingsarrest van Raad van State met nr. 223.745 van 5 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. GYSEMBERG, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 januari 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 2 februari 2011 ontvankelijk verklaard. Op 24 oktober 2013 werd de aanvraag vervolgens ongegrond verklaard.

1.2. Op 18 juni 2011 diende verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Deze aanvraag werd op 3 november 2011 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De beslissing werd op 23 januari 2012 ingetrokken. Op 13 maart 2012 heeft de Raad de afstand van geding vastgesteld in procedure tegen de ingetrokken beslissing van 3 november 2011.

1.3. Eveneens op 23 januari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een volgende beslissing waarbij de aanvraag van 18 juni 2011 opnieuw onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op 15 februari 2012 in kennis werd gesteld. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang t t het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter - § 3 3  - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3  volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 10.06.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien vertonen de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

1.4. Tegen deze beslissing van 23 januari 2012 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Bij arrest nr. 81.985 van 30 mei 2012 wordt deze beslissing door de Raad vernietigd.

1.5. Tegen dit arrest diende de verwerende partij een cassatieberoep in bij de Raad van State.

1.6. Op 5 juni 2013 bij arrest nr. 223.745 vernietigde de Raad van State het voormelde arrest nr. 81.985 van de Raad en verwees de zaak naar een anders samengestelde kamer van de Raad.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de vreemdelingenwet, van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de aanvraag van verzoeker geenszins als onontvankelijk kan worden beschouwd.

Verzoeker diende zijn aanvraag in op 23.06.2011. Daarbij voegde hij de volgende stukken:

Zoals uit het voorgaande duidelijk blijkt heeft hij twee medische attesten gevoegd. Het attest opgesteld op 10.06.2011 is conform de huidige wetgeving. Het attest opgesteld op 14.01.2011 is opgesteld voor de publicatie ni 24.01.2011, aldus volgens het oude model. Doch is er geen enkel inhoudelijk verschil met het attest conform de huidige wetgeving.

Dat dvz meent dat in de gevoegde attesten de graad van de ernst niet wordt vermeld Verzoeker meent dat zowel in het attest 10.06.2011 als in het attest 14.01.2011 dit zeer duidelijk wordt vermeld.

De verwerende partij meent onterecht dat in casu deze gegevens niet zijn verstrekt door de verzoekende partij.

Over de ziekte van de verzoekende partij is er geen twijfel. In het neergelegde medisch attest (stuk 3) wordt immers het volgende gesteld als diagnose:

* Arteriële hypertensie *Chronisch hoesten wegens COPD

COPD is een afkorting van de Engelse term 'Chronic Obstructive Pulmonary Disease', dit betekent chronisch obstructieve longziekte (er is dus een aanhoudende obstructie in de longen)

De noodzakelijk geachte behandeling wordt tevens vermeld in het medisch attest, namelijk onder punt C ni : PERMANENT. Dit staat ook onbetwistbaar vast!

Door het feit dat de voorziene duur van de behandeling permanent is , wijst erop dat de aandoeningen ernstig zijn of geeft minstens een indicatie van de graad van de ernst van de ziekte.

Indien het medisch attest in zijn geheel wordt geraadpleegd, kan wel degelijk gesteld worden dat er wél uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Dat de dokter zowel in Punt D , E als in F duidelijk maakt dat de ziekte ernstig is.

Onder punt D : complicaties -> - hoge dyspnoe met astmatische crisis

-Risico voor hart en vaataandoeningen

Onder punt E : Status quo onder behandeling

Onder punt F: Ja=> contrôle : - bloeddruk

- luchtwegen

In het attest d.d. 14.01.2011 werd het volgende vermeld:

DIABETES + COPD

Dat er eveneens wordt vermeld dat hij moeilijk zou kunnen reizen gezien zijn diabetes en dat de medische zorgen in het land van herkomst moeilijk te vinden zijn.

Bovendien werden bij het verzoekschrift als bijlage bij de attesten verklaringen van dokter he gevoegd.

Daarin wordt duidelijk samengevat aan welke ziekte verzoeker lijdt , welke behandeling nodig is en welke medicatie hij neemt.

Dat DVZ hiermee geen rekening heeft gehouden en niet geoordeeld heeft aan de hand van ALLE GEVOEGDE stukken.

Alle voorliggende feiten dienen samen bekeken te worden teneinde een oordeel te kunnen vellen over al dan niet aanwezig zijn van de nodige medische gegevens.

In dit geval kan besloten worden dat de noodzakelijke medische gegevens wel degelijk werden verstrekt. De verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij het medisch attest met de nodige zorg en aandacht had nagelezen.

In het bijgevoegde attest werd dus WEL degelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeld.

Dit getuigt zonder enige twijfel van het gegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten het medisch attest grondig te analyseren, maar slechts heel oppervlakkig heeft bekeken, hetgeen tevens heeft bijgedragen tot de conclusie dat de ernst van de aandoening niet zou genoteerd.

Bovendien heeft hij een nieuw attest d.d. 19.12.2011 conform huidige wetgeving waarin zowel de ziekte wordt vermeldt, als de graad en de noodzakelijke duur van de behandeling.

De dokter vermeldt zeer duidelijk dat de behandeling levenslang is. Dat dit betekent dat verzoeker ernstig ziek is en dit dus voor zich spreekt en geen verdere uitleg hoeft. Dat er bijlagen worden gevoegd van onderzoeken die gebeurd zijn.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Dat verzoeker dan ook met aandrang vraagt huidige beslissing te willen vernietigen omwille van de gebrekkige motivering onzorgvuldige behandeling en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

3.2. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"Vooreerst laat de verwerende partij nopens de vermeende schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, die net als de artikelen van de wet dd. 29.07.1991 de formele motiveringsplicht betreft, gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin inhoudelijke kritiek levert, en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Ten overvloede merkt de verwerende partij op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In antwoord op verzoekers concrete kritiek die de inhoud van de motivering betreft, laat de verwerende partij gelden dat de gemachtigde geheel terecht heeft beslist dat verzoekers aanvraag onontvankelijk is.

Verwerende partij laat gelden dat artikel 9ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet stipuleert dat:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° (...),

2° (...),

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1. vierde lid;

Terwijl conform art 9ter. §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. '

Omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift wordt in de parlementaire voorbereidingen gesteld: "Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procédure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procédure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden. " (wetsontwerp houdende diverse bepalingen, Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

In casu werd de oorspronkelijk bestreden beslissing genomen om reden dat het standaard medische getuigschrift noch de overige medische attesten die bij de aanvraag gevoegd waren, een uitspraak bevatten nopens de graad van de ernst van de ziekte.

Nazicht van de stukken leert inderdaad dat in het standaard medische getuigschrift dd. 10.06.2011 het volgende wordt vermeld:

"B/DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tót verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend 1.

Het is in het belang van de patient dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

Arteriële hypertensie Chronische hoesten wegens COPD "

Terwijl in het medische getuigschrift dat als stuk 3 gevoegd is evenmin enige graad van de ernst van de ziekte vermeld wordt. De vermeldingen 'diabetes + hypertensie + COPD vastgesteld alhier op 10/2009, en de aanduiding van chronische kwaal, verbeterbaar, niet geneesbaar maken niet de vereiste vermelding van de graad van ernst uit.

In het als stuk 4 aan de aanvraag gevoegde stuk dd. 14.01.2011 wordt onder 'B. Diagnose (...)' andermaal slechts een opsomming gegeven van ziektes (diabetes, arteriële hypertensie, COPD), zonder vermelding van de graad van ernst.

Een eenvoudige lezing toont aan in de door verzoeker gevoegde attesten dat wel melding wordt gemaakt van de ziekte, doch nergens melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de ziekte.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

"Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch attest van 21 december 2010 dat verzoeker voorlegde hij zijn aanvraag van 12 januari 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld: diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aan vraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (...) Angst, Depressie (chronische onzekerheid) Oesofagitis". In het medisch getuigschrift wordt verder melding gemaakt van de noodzakelijk geachte behandeling (medicatie) en de duur ervan (één jaar). "

Uit het medisch getuigschrift blijkt dat hij "diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aarden de ernst van de aandoeningen' enkel wordt vermeld wat de aandoeningen zijn.

Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen dat in het medisch attest se en melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de woorden "chronische onzekerheid" en uit de rest van het medisch attest kan hij niet worden gevolgd. Artikel 9 ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld. los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de overige bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest. " (R.v.V. nr. 62.224 van 27 mei 2011; zie ook R.v.V. nr. 68.505 van 17 oktober 2011).

Verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat de ernst van de graad volgt uit de vermelding van 'chronisch' (zie ook het hierboven geciteerde arrest van de Raad), of moet worden afgeleid uit andere vermelding in het attest, zo o.m. wat de behandeling of de ziekte zelf betreft..

De verwerende partij benadrukt dat artikel 9 ter van de vreemdelingenwet voorschrijft dat de graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden. Zijn beschouwingen kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing, die geheel terecht werd genomen en ten genoegen van recht werd gemotiveerd met draagkrachtige motieven .

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, geoordeeld dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk was.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, art. 9ter en het zorgvuldigheidsbeginsel inclus. Terwijl de bestreden beslissing deugdelijk en afdoende werd gemotiveerd met draagkrachtige motieven die de bestreden beslissing in feite en in rechte afdoende ondersteunen.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enig middel kan niet worden aangenomen."

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die

aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

Tevens bevat de beslissing een motivering in feite met name: *“Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 10.06.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien vertonen de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”*

De verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Een schending van de formele motiveringsplicht, met name artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

3.4. Waar de verzoeker inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

De schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, eveneens gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van dit artikel.

3.5. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet “zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen” luidde als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)"

Uit artikel 9ter, § 3, 3°, *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden. (zie RvS 25 september 2012, nrs. 220.745 en 220.747 en RvS 5 juni 2013, nr. 223.745).

3.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet. *In casu* wordt vastgesteld dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 10 juni 2011 geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte en dat bovendien de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte vertonen. Op grond van voormelde vaststellingen concludeert de verwerende partij: *"Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."*

3.7. Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker bij zijn aanvraag van 23 juni 2011 twee medische attesten heeft gevoegd. Enkel het attest van 10 juni 2011 is opgesteld conform de huidige wetgeving. Uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat de gemachtigde niet enkel rekening heeft gehouden met het standaard medische getuigschrift van 10 juni 2011 maar ook met de overige voorgelegde medische attesten zoals het voorgelegde medisch attest van 14 januari 2011.

3.8. Verzoeker wijst erop dat in het neergelegde medische attest onder punt B als diagnose wordt gesteld: *"arteriële hypertensie"* en *"chronisch hoesten wegens COPD"*. Verzoeker verduidelijkt in het verzoekschrift dat COPD staat voor *"Chronic Obstructive Pulmonary Disease"* maar de Raad merkt op dat deze afkorting in het standaard medisch getuigschrift niet wordt verduidelijkt maar wel in de aanvraag van 23 juni 2011. De Raad stelt voorts vast dat de verwerende partij niet struikelt omtrent het gebruik van de afkorting COPD of een concreet argument daaromtrent aanvoert.

Verzoeker wijst er verder op dat in het medisch attest onder punt C ook de noodzakelijk geachte behandeling wordt vermeld waarbij wordt gepreciseerd dat deze *"permanent"* is.

In punt D wordt de complicaties aangegeven die zullen voorvallen indien de behandeling wordt stopgezet, met name *"hoge dyspnoe met astmatische crisis"* en *"risico → voor hart- en vaataandoeningen"*. In punt E wordt bij evolutie en prognose vermeld: *"status quo onder behandeling"* en in punt F wordt vermeld dat er specifieke noden zijn in verband met medische opvolging met name *"ja → controle – bloeddruk – luchtwegen"*.

Dit betoog vindt steun in het administratief dossier.

3.9. Verzoeker meent dat indien het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 10 juni 2011 in zijn geheel wordt geraadpleegd, er wel degelijk uitspraak werd gedaan omtrent de graad van ernst van de ziekte.

De Raad wijst erop dat artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, voorziet dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. DIAGNOSE een *"gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van*

artikel 9ter wordt ingediend” gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de “*ernst van de aandoening*”, er is geen specifieke vraagstelling over de “*graad van ernst*” voorzien.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij betoogt, volstaat het daarom zeker dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het niet specifiek uit het antwoord op een bepaalde vraag. (RvS 11 januari 2013, nr. 220.013, RvS 18 december 2012, nr. 221.805). Immers de gemachtigde mag wel nagaan of het antwoord op de vragen in het medisch getuigschrift als vermelding van de graad van ernst kan worden beschouwd. (RvS 5 juni 2013, nr. 223.745)

3.10. Uit het standaard medisch getuigschrift van 10 juni 2011 blijkt dat de arts van verzoeker niet enkel de aandoening “*arteriële hypertensie*” en “*chronisch hoesten wegens COPD*” vermeldde, maar ook de graad van ernst van deze aandoening, waarbij hij specificeerde dat er actueel een permanente behandeling nodig is; dat er specifieke noden in verband met medische opvolging, met name controle van bloeddruk en luchtwegen, nodig zijn; dat de prognose van de aandoening een status quo zal aanhouden indien onder behandeling; en dat bij stopzetting van de behandeling dit tot complicaties zal leiden, met name een hoge dyspnoe met astmatische crisis en een verhoogd risico voor hart- en vaataandoeningen.

Door met het geheel van de elementen van het standaard medisch getuigschrift rekening te houden blijkt dat de gemachtigde had kunnen vaststellen dat hieruit op afdoende wijze blijkt welke graad van ernst de ziekte waaraan de verzoeker lijdt, heeft. Verzoeker kan dan ook gevolgd worden dat door met het geheel van de elementen van het standaard medisch getuigschrift rekening te houden, wel degelijk de graad van ernst van de aandoening van verzoeker blijkt.

3.11. Hoewel het standaard medisch getuigschrift aldus informatie vermeldt over de graad van ernst van de voorgelegde aandoening, wordt in de bestreden beslissing evenwel gesteld dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte toont. De Raad stelt vast dat dit motief van de bestreden beslissing niet steunt op een correcte feitenvinding en dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk heeft gehandeld door de aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt vastgesteld.

De Raad wijst erop dat elke zaak individueel beoordeeld dient te worden. Waar de verwerende partij verwijst naar arresten van de Raad moet worden opgemerkt dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben en dat de verwerende partij niet aantoonde dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot de door haar geciteerde rechtspraak identiek zijn aan deze in voorliggende zaak, zodat *in casu* dezelfde conclusie zou moeten worden getrokken. De Raad dient op zich dan ook niet in te gaan op de door verwerende partij aangehaalde rechtspraak (cfr. RvS 16 december 2009, nr. 198.981).

Het middel is in de opgegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere middelonderdelen geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing, worden de overige onderdelen van het enig middel niet meer onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van 23 januari 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES